

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 433/08-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. M. M., Z., zastúpeného Advokátskou kanceláriou U., s. r. o., Z., pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Sžo 7/2008 z 22. mája 2008 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. M. M. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2008 doručená sťažnosť Ing. M. M., Z. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného Advokátskou kanceláriou U., s. r. o., Z., pre namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Sžo 7/2008 z 22. mája 2008.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol:

«Rozsudkom porušovateľa zo dňa 22. 05. 2008, č. k. 8 Sžo 7/2008, porušovateľ podľa nášho názoru, porušil základné právo sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. ...

Obvodný pozemkový úrad vo Z. (ďalej len „OPÚ“) ako príslušný orgán v zmysle § 5 ods. 5 zákona č. 330/1991 Zb. o pozemkových úpravách, usporiadaní pozemkového vlastníctva, obvodných pozemkových úradoch, pozemkovom fonde a o pozemkových spoločenstvách v znení neskorších predpisov a podľa § 18 ods. 1 zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len „zákon“) zo dňa 23. 04. 2007, číslo 2007/00565 OPÚ (ďalej len „rozhodnutie“) rozhodol, že:

1. podľa § 16 ods. 1 zákona schvaľuje vykonanie projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade špecifikovanej v tomto bode rozhodnutia

2. podľa § 17 ods. 1 zákona na základe tohto rozhodnutia sa dňom jeho právoplatnosti nadobúda vlastníctvo k pozemkom v samostatnom obvode zriadenej záhradkovej osady a v samostatnom obvode náhradných pozemkov tak, ako to vyplýva z projektu pozemkových úprav schváleného rozhodnutím OPÚ č. 2007/00042 zo dňa 11. 01. 2007, aktualizovaného na právny stav ku dňu 09. 03. 2007

3. podľa § 16 ods. 2 zákona určuje Slovenskému pozemkovému fondu lehotu 30 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na poskytnutie náhrady v peniazoch vlastníkom, o ktorých spôsobe náhrady OPÚ rozhodol podľa § 10 ods. 3 zákona tak, ako je to v tomto bode rozhodnutia špecifikované

4.a) v zmysle § 15 ods. 2 zákona na základe tohto právoplatného rozhodnutia Katastrálny úrad Správa katastra Z. vykoná zmeny v katastri nehnuteľností a to formou záznamu podľa § 34 a nasl. zákona č. 192/1995 Z. z. v znení neskorších predpisov

4.b) v zmysle § 15 ods. 2 zákona Katastrálny úrad Z. pri zápise vlastníckeho práva zapíše do katastra nehnuteľností aj povinnosť užívateľov zachovať doterajší spôsob využívania pozemku v zriadenej záhradkovej osade do času, kým sa nerozhodne o jeho inom využití.

Proti uvedenému rozhodnutiu OPÚ podal žalobca dňa 18. 05. 2007 odvolanie. Krajský pozemkový úrad v B. rozhodnutím č. 2007/00163 zo dňa 13. 06. 2007 odvolaniu žalobcu nevyhovel a potvrdil rozhodnutie OPÚ.

Proti uvedenému rozhodnutiu Krajského pozemkového úradu v B. podal sťažovateľ dňa žalobu v správnom súdnictve.

Sťažovateľ vo svojej žalobe tvrdil, že k začatiu konania nebola doložená zmluva, ktorá by jednoznačne umožnila uznať legálnosť zriadenia záhradkadej osady v zmysle § 2 ods. 1 zákona, nakoľko spisový materiál neobsahuje doklad o súhlase okresného národného výboru s uzavretím zmluvy o dočasnom užívaní poľnohospodárskej pôdy. Vzhľadom na túto skutočnosť bol sťažovateľ presvedčený, že dohoda o dočasnom užívaní poľnohospodárskej pôdy uzavretá medzi A., n. p. Z. a S., ... dňa 30. 03. 1984 neobsahuje náležitosti uvedené v § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb., a teda že k zriadeniu záhradkadej osady v zmysle § 2 ods. 1 nedošlo. Sťažovateľ tvrdil, že dohoda o dočasnom užívaní poľnohospodárskej pôdy uzavretá medzi V., n. p. Z. a S., ... dňa 17. 08. 1973 zanikla uplynutím dojednanej doby dočasného užívania 10-tich rokov, t. j. dňom 17. 08. 1983.

Sťažovateľ tvrdil, že dohoda o dočasnom užívaní poľnohospodárskej pôdy uzavretá medzi A., n. p. Z. a S., ... dňa 30. 03. 1984 je pre absenciu elementárnej zákonnej náležitosti absolútne neplatná, nakoľko nebola uzavretá so súhlasom okresného národného výboru. Okresný národný výbor súhlas s uzavretím dohody medzi A., n. p. Z. a S., ... neudelil. Preto aj doplnenie v tomto odseku uvedenej dohody dňa 25. 05. 1984 je absolútne neplatné.

Tvrdenie sťažovateľa, že k uzatvorenej dohode v zmysle predchádzajúceho odseku sa súhlasne vyjadrila Okresná poľnohospodárska správa vo Z. a dohoda bola schválená rozhodnutím ONV OPLVH č. 1487/212/2/84 dňa 22. 06. 1984 nie je pravdivé.

Je síce pravdou, že okresný národný výbor vo Z., odbor poľnohospodárstva, lesného a vodného hospodárstva dňa 22. 06. 1984 vydal pod č. 1487/212/2/84 rozhodnutie (z ktorého podľa presvedčenia žalobcu jednoznačne vyplýva, že dohoda o dočasnom užívaní poľnohospodárskej pôdy uzavretá medzi A., n. p. Z. a S., ... bola dňa 30. 03. 1984 nepochybne uzavretá bez súhlasu okresného národného výboru), avšak jeho obsahom je:

a) povolenie vykonania zmeny kultúry v poľnohospodárskom pôdnom fonde pre S., ...,

- b) zmena užívateľa pozemkov zmenených kultúr,*
- c) predchádzajúci súhlas s odňatím poľnohospodárskej pôdy,*

a nie teda schválenie dohody o dočasnom užívaní poľnohospodárskej pôdy uzavretej medzi A., n. p. Z. a S.,

Je taktiež potrebné uviesť, že vyššie uvedené rozhodnutia okresného národného výboru č. 1487/212/2/84 sa odvoláva na Dohodu uzavretú medzi A., n. p. Z. a S., ... dňa 22. 06. 1984 na okresnom výbore, avšak takáto písomná dohoda sa v spise nenachádza.

Na základe vyššie uvedených zákonných ustanovení a skutkových okolností Krajský súd Banská Bystrica svojim rozhodnutím zo dňa 24. 10. 2007, č. k. 23S/169/2007-37 rozhodol tak, že rozhodnutie Krajského pozemkového úradu B. zrušil podľa § 250j ods. 2 a) a c) O. s. p. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že o zrušení rozhodnutia Krajského pozemkového úradu B. rozhodol na základe absolútnej neplatnosti zmluvy o dočasnom užívaní pozemku.

Proti rozsudku Krajského súdu Banská Bystrica, č. k. 23S/169/2007-37 podal Krajský pozemkový úrad B. odvolanie. Sťažovateľ vo vyjadrení sa k odvolaniu Krajského pozemkového úradu B. uviedol, že za skutočnosti preukazujúce správnosť rozhodnutia Krajského súdu ako i pravdivosť tvrdení uvedených v podanej žalobe považuje vyjadrenia samotného Krajského pozemkového úradu vo svojom odvolaní, ktorý uviedol, že predmetná dohoda o dočasnom užívaní zo dňa 30. 03. 1984 „postráda vyjadrenie ONV“. Súčasne Krajský pozemkový úrad uviedol, že dohodou o dočasnom užívaní zo dňa 22. 06. 1984 záhradková osada bohužiaľ nedisponuje.

Rozsudkom porušovateľa č. k. 8Sžo 7/2008 zo dňa 22. 05. 2008 porušovateľ rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica, č. k. 23S 169/2007-37 z 24. 10. 2007 zmenil tak, že žalobu sťažovateľa zamietol.

Porušovateľ v odôvodnení svojho rozhodnutia najmä uviedol, že pokiaľ žalobca námietku spochybňujúcu legálnosť zriadenia záhradkovej osady uplatnil až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, pričom až v žalobe proti rozhodnutiu Krajského pozemkového úradu ju špecifikoval ako námietku absolútnej neplatnosti predmetnej dohody pre chýbajúce súhlasné stanovisko ONV, nebolo možné na takúto námietku prihliadnuť a správnym orgánom nebolo možné vyčítať, že nedostatočne zistili skutkový stav vo veci.

Sťažovateľ považuje odôvodnenie rozhodnutia sťažovateľa za nepochopiteľné a účelové. Porušovateľ sa úplne nesprávne vypoíadal s povahou sťažovateľom uplatnenej námietky absolútnej neplatnosti právneho úkonu keď uviedol, že na námietku absolútnej neplatnosti nebolo možné prihliadnuť, teda jej uplatnenie podľa názoru sťažovateľa protiprávne časovo obmedzil a rozhodnutiami OPÚ a Krajského pozemkového úradu absolútnu neplatnosť predmetnej dohody de facto konvalidoval...»

Sťažovateľ namieta, že rozsudok najvyššieho súdu porušuje jeho základné právo na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy. Vytýka, že zmenil rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) č. k. 23 S 169/2007-37 z 24. októbra 2007 v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia Krajského pozemkového úradu v B. č. 2007/00163 z 13. júna 2007 tak, že jeho žalobu zamietol.

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd v náleze vyslovil porušenie základného práva sťažovateľa na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy rozsudkom najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžo 7/2008 z 22. mája 2008, zrušil rozsudok najvyššieho súdu, vec vrátil najvyššiemu súdu na ďalšie konanie a priznal sťažovateľovi náhradu trov konania.

K sťažnosti sa na základe žiadosti ústavného súdu listom sp. zn. KP 8/08-109 zo 6. októbra 2008 vyjadril najvyšší súd, zastúpený jeho predsedom, v ktorom sa uvádza podstatná časť odôvodnenia rozsudku najvyššieho súdu a toto vyjadrenie:

«... Správny orgán skúma podmienky začatia konania v prvej etape, ktorá je súčasťou rozhodnutia, ktorým správny orgán schvaľuje úvodné podklady projektu pozemkových úprav na vypoíadanie vlastníctva.

V etape schvaľovania projektu pozemkových úprav žalobca mal iba právo vyjadriť sa k otázke náhrady za pozemky.

Prvostupňový správny orgán sa v napadnutom rozhodnutí zo dňa 23. 4. 2007, ktorým schválil projekt pozemkových úprav, už nezaoberal otázkou podmienok začatia konania, lebo o nej už bolo právoplatne rozhodnuté.

Nebolo sporné, že v priebehu správneho konania žalobca nepodal žiadne

námietky proti úvodným podkladom a rozhodnutiu o schválení úvodných podkladov, rovnako sa nevyjadril ani k výzve OPÚ o spôsobe náhrady za pozemky po obdržaní návrhu náhradných pozemkov od SPF a k návrhu projektu pozemkových úprav ako ani k rozhodnutiu o nariadení vykonania projektu pozemkových úprav.

Námietka žalobcu spochybňujúca legálnosť zriadenia záhradkovej osady nebola uplatnená v priebehu prvej etapy konania, v ktorej je správny orgán povinný skúmať podmienky začatia konania, ktorá je súčasťou rozhodnutia, ktorým správny orgán schvaľuje úvodné podklady projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva, pričom podľa odvolacieho súdu pochybnosti o platnosti dohody o dočasnom užívaní pozemkov, bolo možné uplatniť práve v tejto prvej etape konania.

Takáto námietka však musela byť uplatnená v prvej etape konania, a to zrozumiteľne a jasne s uvedením dôvodov, z ktorej žalobca ako účastník správneho konania takúto pochybnosť odvodzuje.

Podľa názoru najvyššieho súdu pokiaľ žalobca námietku spochybňujúcu legálnosť zriadenia záhradkovej osady uplatnil až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, pričom až v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného ju špecifikoval ako námietku absolútnej neplatnosti predmetnej dohody pre chýbajúce súhlasné stanovisko ONV, nebolo možné na takúto námietku prihliadnuť a správnym orgánom nebolo možné vyčítať, že nedostatočne zistili skutkový stav vo veci, aby mohli rozhodnúť. ...

Podľa názoru najvyššieho súdu, najvyšší súd v napadnutom rozsudku správne aplikoval a vykladal zákony. Napadnutý rozsudok je náležité odôvodnený a nemožno ho považovať za arbitrárny, najvyšší súd zastáva názor, že rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 8 Sžo 7/2008 zo dňa 22. mája 2008 nedošlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

Najvyšší súd poukazuje na konštantnú judikatúru ústavného súdu: „Prvoradou úlohou ústavného súdu je ochrana ústavnosti a nie ochrana zákonnosti, čo je aj prejavom doktríny, že všeobecný súd pozná právo („iura novit curia“). Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležité zdôvodnený, ústavný súd nemá príčin doň zasahovať“ (mutatis mutandis napr. I. ÚS 19/02,

I. ÚS 50/04, IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06, II. ÚS 127/07).

Vzhľadom na hore uvedené najvyšší súd Ústavnému súdu Slovenskej republiky navrhuje, aby ústavný súd sťažnosť sťažovateľa odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.»

II.

Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (sťažnosti) podľa ustanovenia § 49 až 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý

je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy domáhať sa práv uvedených v čl. 44 až 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustanovenia vykonávajú.

Predmetom námietky porušenia základného práva sťažovateľa je to, že najvyšší súd sa v rozhodnutí sp. zn. 8 Sžo 7/2008 z 22. mája 2008 nevysporiadal s jeho námietkou o absolútnej neplatnosti právneho úkonu zriadenia záhradkovej osady, ktorému chýba „súhlasné stanovisko ONV“ (bývalý Okresný národný výbor).

Ústavný súd preskúmal predloženú sťažnosť, vyjadrenie predsedu najvyššieho súdu, ale najmä rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžo 7/2008 z 22. mája 2008.

V odôvodnení citovaného rozsudku najvyššieho súdu sa uvádza:

«Krajský súd dospel k záveru, že rozhodujúcou skutočnosťou pre konanie podľa zákona č. 64/1997 Z. z. o užívaní pozemkov v zriadených záhradkových osadách a vyporiadaní vlastníctva k nim (ďalej len zákon) bolo to, že záhradková osada musí byť zriadená do 24. 6. 1991 na pozemkoch, ku ktorým bola uzavretá zmluva o dočasnom užívaní pozemku. Podstatnou otázkou pre posúdenie zákonnosti jednak napadnutého rozhodnutia žalovaného, ale aj celého postupu správneho orgánu, bolo vyriešenie otázky platnosti, resp. neplatnosti Zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov zo dňa 30. 3. 1984, resp. 22. 6. 1984. Ustanovenie § 9 ods. 3 zákona č. 123/1975 Zb. podľa krajského súdu totiž jednoznačne definuje, za akých podmienok môže vzniknúť dočasné užívanie, pričom vyžaduje uzavretie písomnej zmluvy so súhlasom ONV po vyjadrení príslušného orgánu štátneho hospodárskeho riadenia poľnohospodárstva. Preto, ak zmluva nie je opatrená súhlasom ONV, podľa názoru krajského súdu, robí toto zmluvu o dočasnom užívaní neplatnou...»

Proti rozsudku krajského súdu podal odvolanie žalovaný... Námiety bolo možné podať do 30 dní odo dňa doručenia výpisov, žalovaný v tejto súvislosti poukázal na § 9 ods. 1, podľa ktorého sa na námietky podané po tejto lehote neprihliada.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 246c OSP v spojení s § 10 ods. 2 preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie mu predchádzajúce v zmysle § 246c v spojení s § 211 a nasl. a dospel k názoru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

Predmetom preskúmovacieho konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade č. 26-79 P. Z. v KÚ Z.

Predpokladom začatia konania o vykonanie projektu pozemkových úprav je právoplatné skončenie konania o schválení projektu pozemkových úprav v zmysle ust. §§ 10 až 14 zákona...

Predpokladom začatia konania o vyhotovenie a schválenie projektu pozemkových úprav, ktorého súčasťou je aj konanie o priznaní náhrady vlastníkom pozemkov v záhradkovej osade, je právoplatné skončenie konania o schválení úvodných podkladov v zmysle § 6 až 9 zákona...

Z predloženého administratívneho spisového materiálu v danej veci zistil nasledovné: Obvodný pozemkový úrad vo Z. rozhodnutím zo dňa 23. apríla 2007, č. 2007/00565 podľa § 16 ods. 1 zákona schválil vykonanie projektu pozemkových úprav na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkárскеj osade č. 26-79 P. Z. v KÚ Z., schváleného rozhodnutím OPÚ č. 2007/00042 zo dňa 11. 1. 2007, aktualizovaného na právny stav ku dňu 9. 3. 2007, ktorého vykonanie bolo nariadené rozhodnutím č. 2007/00190 zo dňa 9. 2. 2007...

Keďže v zákonom stanovenej lehote neboli podané žiadne námietky, ktoré by mali povahu námietok podľa § 7 ods. 4 a § 8 ods. 3 zákona, prvostupňový správny orgán úvodné podklady schválil rozhodnutím č. 2006/00576 zo dňa 13. 3. 2006, rozhodnutie ktoré bolo žalobcovi doručené 20. 3. 2006. Odvolanie prípustné proti rozhodnutiu žalobca nepodal.

Po schválení úvodných podkladov prvostupňový správny orgán vyzval vlastníkov na vyjadrenie k spôsobu náhrady za pozemky v zriadenej záhradkovej osade po obdržaní návrhu náhradných pozemkov od SPF. V 60 dňovej lehote na vyjadrenie k spôsobu náhrady

(list od OPÚ prevzal dňa 29. 4. 2006) sa žalobca nevyjadril. Po uplynutí lehoty OPÚ rozhodol dňa 19. júla 2006 rozhodnutím č. 2006/01479 o spôsobe náhrady a určil obvod pozemkových úprav, rozhodnutie ktoré žalobca prevzal dňa 5. 8. 2006. Proti rozhodnutiu odvolanie nebolo prípustné.

Následne OPÚ v spolupráci so SPF zadal vypracovanie projektu pozemkových úprav. Návrh projektu bol vyvesený na verejné nahliadnutie a OPÚ súčasne doručil každému známemu účastníkovi konania výpis z návrhu pozemkov (žalobcovi doručený dňa 20. 11. 2006), ktoré sú alebo majú byť v jeho vlastníctve. Proti údajom uvedeným v ňom bolo možné podať námietky do 15 dní odo dňa doručenia. Žalobca túto možnosť nevyužil.

Proti návrhu projektu pozemkových úprav neboli podané žiadne námietky, preto OPÚ projekt schválil rozhodnutím č. 2007/00043 zo dňa 11. 1. 2007. Rozhodnutie oznámil verejnou vyhláškou, zverejnenou od 12. 1. 2007 do 29. 1. 2007, proti rozhodnutiu nebolo možné podať odvolanie.

OPÚ rozhodnutím č. 2007/00190 zo dňa 9. 2. 2007 nariadil vykonanie projektu pozemkových úprav. OPÚ považoval rozhodnutie za doručené žalobcovi ako nezastihnutému adresátovi dňa 19. 2. 2007. Po právoplatnosti rozhodnutia boli vytýčené lomové body hraníc náhradných pozemkov na podklade rozdeľovacieho plánu.

Rozhodnutie č. 2007/00565 zo dňa 23. 4. 2007 o schválení vykonania projektu pozemkových úprav napadol odvolaním žalobca, v ktorom uviedol, že nemá vedomosť o tom, či k návrhu na vyporiadanie vlastníctva k predmetným pozemkom bola doložená zmluva o dočasnom užívaní uvedených pozemkov, ktorá bola potvrdená všetkými dotknutými stranami a ktorá obsahovala všetky náležitosti uvedené v zákone č. 123/1975 Zb.

Žalobca súčasne v odvolaní uviedol, že mu nie je známe, či k návrhu bol doložený grafický podklad z obdobia vzniku záhradkovej osady a preto, či vôbec bolo možné posúdiť obvod záhradkovej osady v čase jej vzniku. Vyjadril tak pochybnosti o legálnosti zriadenia záhradkovej osady v zmysle zákona.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím zamietol odvolanie žalobcu a rozhodnutie OPÚ č. 2007/00565 zo dňa 23. apríla 2007 potvrdil. V dôvodoch napadnutého rozhodnutia poukázal na to, že žalobca počas takmer trojročného konania na vysporiadanie vlastníctva k pozemkom v záhradkovej osade č. 26-79 P. ako účastník konania, ktorého vlastníctvo

k pozemkom je konaním podľa zákona dotknuté, konal pasívne. Nevyužil žiadnu možnosť zo zákona, aby mohli byť vylúčené pochybnosti o legálnosti zriadenia záhradkovej osady, pričom žalovaný zdôraznil, že svoje pochybnosti mohol žalobca vyjadriť už pri oznámení o začatí konania a doručení výpisu z úvodných podkladov...

Projekt pozemkových úprav sa schvaľuje rozhodnutím podľa § 13 ods. 3 citovaného zákona po právoplatnom rozhodnutí o námietkach podaných účastníkmi konania podľa § 13 ods. 1 citovaného zákona.

Po schválení projektu správny orgán nariadi rozhodnutím vykonanie projektu pozemkových úprav, ktoré je poslednou etapou konania o pozemkových úpravách na účely vyporiadania vlastníctva k pozemkom zriadených v záhradkových osadách (§ 15 a nasl. citovaného zákona).

Z uvedenej právnej úpravy vyplýva, že správny orgán skúma podmienky začatia konania v prvej etape, ktorá je súčasťou rozhodnutia, ktorým správny orgán schvaľuje úvodné podklady projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva.

V etape schvaľovania projektu pozemkových úprav žalobca mal iba právo vyjadriť sa k otázke náhrady za pozemky.

Prvostupňový správny orgán sa v napadnutom rozhodnutí zo dňa 23. 4. 2007, ktorým schválil projekt pozemkových úprav, už nezaoberal otázkou podmienok začatia konania, lebo o nej už bolo právoplatne rozhodnuté...

Námietka žalobcu spochybňujúca legálnosť zriadenia záhradkovej osady nebola uplatnená v priebehu prvej etapy konania, v ktorej je správny orgán povinný skúmať podmienky začatia konania, ktorá je súčasťou rozhodnutia, ktorým správny orgán schvaľuje úvodné podklady projektu pozemkových úprav na vyporiadanie vlastníctva, pričom podľa odvolacieho súdu pochybnosti o platnosti dohody o dočasnom užívaní pozemkov, bolo možné uplatniť práve v tejto prvej etape konania.

Takáto námietka však musela byť uplatnená v prvej etape konania, a to zrozumiteľne a jasne s uvedením dôvodov, z ktorej žalobca ako účastník správneho konania takúto pochybnosť odvodzuje.

Preto pokiaľ žalobca námietku spochybňujúcu legálnosť zriadenia záhradkovej osady uplatnil až v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu o schválení vykonania projektu pozemkových úprav, pričom až v žalobe proti rozhodnutiu žalovaného ju

špecifikoval ako námietku absolútnej neplatnosti predmetnej dohody pre chýbajúce súhlasné stanovisko ONV, nebolo možné na takúto námietku prihliadnuť a správnym orgánom nebolo možné vyčítať, že nedostatočne zistili skutkový stav vo veci, aby mohli rozhodnúť.»

Ústavný súd zistil, že o podmienkach začatia konania o pozemkových úpravách (teda aj o tom, či záhradková osada bola zriadená na základe platnej zmluvy o dočasnom užívaní pozemkov) sa rozhodovalo v prvej etape konania o pozemkových úpravách, sťažovateľ v rámci tejto etapy námietky nepodal, o schválení úvodných podkladov bolo v tejto etape právoplatne rozhodnuté (prvostupňový správny orgán úvodné podklady schválil rozhodnutím č. 2006/00576 z 13. marca 2006, ktoré bolo žalobcovi doručené 20. marca 2006) a v neskorších etapách konania o pozemkových úpravách už nebolo možné riešiť námietky, ktoré sa týkali podmienok začatia konania o pozemkových úpravách, a námietky týkajúce sa schvaľovania úvodných podkladov, vzhľadom na to, že o týchto otázkach už bolo rozhodnuté v prvej etape konania o pozemkových úpravách. Napadnutý rozsudok najvyššieho súdu nemá zjavne neodôvodnený ani arbitrárny charakter, podal právny výklad problému a tento aj zdôvodnil. Rozsudok najvyššieho súdu sp. zn. 8 Sžo 7/2008 nie je v rozpore so zákonnou úpravou, a teda ani so základným právom na spravodlivý proces garantovaným čl. 46 ods. 1 ústavy.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú možno preto považovať sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 56/03, I. ÚS 74/07).

Prvoradou úlohou ústavného súdu je ochrana ústavnosti a zákonnosti.

Je v právomoci všeobecných súdov vykladať a aplikovať zákony. Pokiaľ tento výklad nie je arbitrárny a je náležite zdôvodnený, ústavný súd nemá príčinu doň zasahovať (IV. ÚS 238/05, II. ÚS 357/06).

Ústavný súd v nadväznosti na uvedené a s poukazom na to, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (II. ÚS 218/02, resp. I. ÚS 3/97), sťažnosť odmietol z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti.

Na základe uvedeného rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008